

Вересовий ель

Роберт Луїс Стівенсон

Із вересу дзвіночків
Варили в давнину
Ель, що солодший меду,
П'янкий – куди вину!
Вони варили й пили,
І у благій марі,
Не покидали днями
Осель з-попід землі.

Повстав король Шотландський,
Приніс в їх дім війну,
І піктів розгромивши
Гнав наче дичину.
Червоними горами
Гнав милями усіх,
Тіла малі їх кидав –
Мерців, і ще живих.

Прийшло в країну літо,
Червоним верес став,
Та як його варити,
Ніхто тепер не знав.
В могилах, мов дитячих,
Що на вершинах гір,
Лежали пивовари
Під небом повним зір.

Король в червоний верес
Заїхав літнім днем,
Гул бджіл і плач кроншнепів
Селили в душу щем.
Король у гніві їхав,
Як тінь, бліде чоло,
Його – увесь цей верес,
А еля не було!

Та ось його васали,

Гуляючи в горах,
Під скелею, що впала
Знайшли малих невдах.
Ті, видерті зі схову
Терпіли мовчки все,
Син і старенький батько –
Останні з піктів це.

З коня король дивився
Униз, на шкідників
І карликів смуглявих,
Немов очима їв.
Над морем, край обриву,
Їх темний силует –
"Життя вам подарую,
За випивки секрет".

Стояли син і батько,
Високий і низький
Довкіл червоний верес,
І знизу гул морський.
І дзвінко батько каже,
За море голосніш:
"Є слово наодинці,
Король почує лиш".

"Життя старі цінують,
А честь – річ незначна,
Секрет продав би радо",
До короля луна.
Був тихим його голос,
Та ясний і дзвінкий:
"Секрет продав би радо,
За сина страх лиш мій".

"Життя так мало значить,
І смерть для молодих,
І честь продати важко,
Як син побачить гріх.
Схопи його, величний
І кинь на глибину,

І я секрет відкрию
Дарма, що присягнув".

Вони схопили сина,
Опутали всього,
І хтось один, з розмаху,
Удаль жбурнув його,
І в море тіло впало,
Мов хлопчик то малий,
А батько був на кручі,
Останній пікт живий.

"Сказав тобі я правду
Боявся сина я,
Не брив ще бороди він,
Міг вибрати життя.
Тепер тортури марні,
Пали, кидай зі скель,
Піде разом зі мною
Наш вересовий ель.

Переклад Віталія Гречки, 18.03.2024